

en Tredebeel, og Byerne komme til at bære de to Tredebele. Naar der staaer, at Staten skal tilskyde Halvdelen, maa det altsaa sige deri indbefattet den Fjerdebeel af den hele Bekostning, som Statskassen i ethvert Tilfælde maa ansees forpligtet til at bære.

Fischer: Den Indvending imod det ærede Mindretals Forslag, som jeg ønskede at fremhæve, er allerede berørt af den sidste ærede Taler. Det ærede Mindretal siger nemlig i sin Betænkning, at han har til Hensigt at fastslaae den nedarvede Bestatning paa Kjøbstadeiendommene; men det ærede Mindretal paaviser ikke, hvorledes man finder en fra Fortiden nedarvet Bestatning paa Kjøbstadeiendomi, og jeg tør tillade mig at troe, at der ikke eksisterer nogen saadan Bestatning. Det er ganske vist, at Kjøbstædernes Bestatning i de senere Aar ikke har været undergivet nogen væsentlig Forandring ad Lovgivningsveien; der er ikke steet nogen betydelig Forandring i saa Henseende; men der har været andre Veie, ad hvilke Kjøbstædernes Bestatning har undergaaet væsentlige Forandringer. Der er foregaaet Forandring i Bestatningen af Kjøbstadeiendomme uden Lov, efter gammel Praxis, derved, at Indenrigsministeriet har bifaldet af Kommunerne foreslaaede Forandringer. Der gives derfor ingen saadan faststaaende, fra Fortiden nedarvet Bestatning af Kjøbstæderne som de, det ærede Medlem taler om. Noget Saadant er ikke til. Jeg skal tillade mig at nævne et Exempel: Der er just for Dieblirket en af Sjællands Kjøbstæder, i hvilken man i en lang Tid har følt det Ubillige, der var i, at Grundtaxt-afgifterne bares ubelukkende af visse af Byens Eiendomme især da der netop i de senere Aar, navnlig i Perioden før 1857, var opstaaet en stor Mængde Bygninger, deels paa Grunde, der hørte til den egentlige By, og deels paa Grunde, der stode op til Byen, beliggende paa Byens Mark, hvilke aldeles ikke deeltog i Bestatningen efter Grund; naget de, der boede i disse Eiendomme nøde de samme Fordele i alle Maader som Byens øvrige Indvaanere,

deeltog disse Eiendomme ikke i denne Bestatning. Det Ubillige deri blev stærkt følt, og man henvendte sig derfor til Indenrigsministeriet, hvorfra man har faaet Tilladelse til at paalægge disse Eiendomme en Grundskat, saaledes at den bæres heelt af de Eiendomme, der ere beliggende i den gamle By, men med Fradrag af Hartkornsskatten for de Eiendommers Vedkommende, der ere beliggende paa Byens Mark, og som statte efter Hartkorn. Derved er det steet og steet efter gamle Regler, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) nylig omtalte, nemlig at Peer — jeg troer det var ham — havde faaet Lettelse og Poul havde faaet Paalæg. Det har kunnet see efter de nugældende Regler eller efter gammel Praxis i ethvert Fald, og sølgelig eksisterer der ingen faststaaende Bestatning af Kjøbstadeiendomme, som man her vil slaade fast, og jeg seer derfor ikke, at det ærede Mindretals Forslag har den Billighed for sig, som det ved første Diekast kunde synes at have. — Det ærede Fleertals Forslag under Nr. 6 er det mig ikke klart, hvad Hensigten er med. Det ærede Fleertal har ønsket det bestemt, hvad der hører til Kjøbstadgrund og hvad der ikke hører dertil. Det er vistnok en Mangel ved min Opfattelse, men jeg seer virkelig ikke, hvad det skal til, og desom den ærede Ordfører derfor vilde oplyse mig derom, skulde jeg være ham meget taknemlig derfor. — Jeg skal endnu kun omtale Forslaget under Nr. 11, fordi det forekommer mig, at det er ret betegnende for Kjøbstædernes Stilling. Meningens deraf er, at saadan Grund, som hører til Landjurisdiktioner, men som have Deel i de Fordele, som Kjøbstæderne byde, ogsaa skulde dele Skatter med disse; men her ere Alle enige i at sige: Nei, mange Tak. Saalænge Kjøbstæderne havde Privilegier, fandt man, at de burde dele med Andre, og Alle vare rede til at dele med dem; nu ere de efter Loven om Næringsfrihed og andre Love stillede ganske lige med Landet; men kommer man nu og taler om, at nogle Dele af Landet, der nyde Godt af de Fordele, som Kjøbstæderne byde, skulde deeltage i disses